

- **Autor:** Ks. Wojciech Cichosz
 - **Tytuł:** *Kainitów Ewanieliô Judasza*
 - **Źródło:** w: *Homilie Radia Kaszëbë*, red. E. Pryczkowski, 2006 (30.04), s. 4-7.
-

KAINITÓW EWANIELIÔ JUDASZA

A czej òni bëlë razã, Jezës Christus zmartwëchwstałi stanął westrzód nich, a rzekł do nich: Mir z wama. Mòji kòchany sostrë i braca! Jesmë razã tuwo na mszë sw., jesmë razã, czej zdrzimë na całą naszą kaszëbską zemiã. Jesmë razã, bò Christus je z nama. Ten Christus, co przëchòdzy w trzecã niedzielã we Wiôlgã Noc i chce nama zëczëc i dac nama pòkój. Miłota i pòkój niech bãdã z wama. Mòji kòchany, na to dzysészë nasze swiãto, przëszëkòwóné móm jednã mëslã. Wiele razy më czëlë: më Kaszëbi trzimómë z Bògã. Wiele razy më stòwelë przed naszym Bògã i wëznòwëlë Mù naszą wiarã. Dzysò w trzecã niedzielã na Wiôlgã Noc, bãdzemë za chwilã prawilë: jò wierzã w Ciebie. Të jes Jezës Christus, ten, co ùmarł i ten, co wëlòzł z grobù. Të, dëcht ten sóm.

Ale, czej zdrzimë na ten swiat, co je wkól nas, ni mòzemë sedzec cëchò, bò ten swiat je całi zgłëpiałi. Bël Wiôldzi Piãtk. Nasz papiëz Benedikt XVI w dwanòsti stacji rzekł tak: „We współczesnym świecie obserwuje się głupią apologię zła. Widoczny jest kult szatana i szatańska filozofia. Bezcelny człowiek chce świat ułożyć tak, jakby Boga nie było. Jakby był Bogiem, sam nim nie będąc”. Tak nama rzekł nasz papiëz i chcemë te słowa dzys so tak richtich wëklarowac. Dzys przëchòdzy do nas Christus zmartwëchwstałi i gòdò: pòkój niech bãdze z wama. Ò tim mirze czëjëme w ewanieli, a papiëz gòdò, że mómë diabelską filozofiã wkól nas. W zeszlã niedzielã më przeziwelë niedzielã Bòzégò Miłoserdzò. Bóg, co nas kòchò, do jaczégò më przëchòdzimë pò òdpùszczenié grzëchów spòtkòł sã dzysò z dzywnã wòjnã. Na Wiôlgã Noc, czej më gòdómë ò zmartwëchwstanim, swiat niese nowã ewaneliã, ewaneliã Judasza. A pò ni jidze drëdzi znak szatańszci filozofie zëcégò: Kod Leonadra da Vinci. Chcemë sã drodzi bracy i sostrë kask zatrëmac nad tim dzywnym fenómëniã ewanielii Judasza. Bò më Kaszëbi trzimómë z Bògã. Cëz to znaczy? Nasza wiara, na-

sza kaszëbizna, nasza tradicjô i całô nasza kùltura òpiarté są na tim co z dżada pradza-da bëło przekôzywóné – na wierze. To miłoserny Bóg, chtëren chce, żebë më wiedno robilë dobrze, je fùndameñtã naszi wiarë. Ale czej zdrzimë na to, co sã wkół dzeje, mòzna smiało rzec, że dzys wiele razy żëjëme tak, jakbë Bòga nie bëło. Gôdómë, że żëjemë z Bògã, klaszczemë, czej słëchómë papiéza, ale ùklôdómë swòje żecé tak, jakbë ten Bóg nie jistniôł.

Ewanieliã Judasza. Wiôldzi Piątk. A kask prãdzy, w niedzielã palmòwą, czëtelë më ò tim ùroczëstim wjachanim Christusa do Jerozolimë. Wiôldzi Piątk – Jegò mãka i Jegò smierc. Czej w ten pòrénk Wiôldzi Nocë më rzeklë: Òn zmartwëchwstôł, w tim samym czasie ùkôzywô sã wiôlgô sensacjô – Ewanieliô Judasza. I lëdze sã zagubilë, zamëslele, ale czë chtos rozmieje òdpowiedzec na pëtanié, skąd to sã wzãło?

Ewanieliô Judasza znónô je w Kòscele òd samégò pòczãtkù. Bëło to na przelómanim I i II st., midzë 50 a 100 lat pò zmartwëchwstanim Christusa. I zarô w I wiekù czë to sw. Hipòlit, czë sw. Atanazy i wiele jinëch krzikelë glosno: nié! Tak to nie bëło.

A skąd to sã wzãło? Jaczës 50 lat pò zmartwëchwstanim Christusa pòjawiła sã nowô sekta – kainitowie. Bëlë to neognostkòwie, co swòjima kòrzeniama sygnãlë do Kaina – tegò, co zabiô Abla. Dlô nich bël òn méstrã. A pózni wszëtcë, co mieszkëlë w Sodomie i Gòmòrze. Dlô kainitów nick jinégò w Stòrim Testameńce, jak leno to napisóné, że Bóg Jahwe to diòbël, co wëbiérô człowieka, żebë robił zło. Më wiémë, że je prôwdã, że Bóg Jahwe znôł człowieka ze wszëtczim, co dlô niego je przewidzóné jakò zbawienié jegò, ale mùszimë wiedzec, że kainitowie bëlë dalek òd Jezësa i nauczaniégò Kòscoła. Jô bëm chcôł dzysô rzec, że to nie je przëpòdk, że nôgle wëstrzëlëla jak gróm z jasnégò nieba Ewanieliô Judasza. Trzë lata temu jakô bëła w Pòlsce wiôlgô diskùsjô – diskùsjô na temat smiercë: zabic czë nie zabic? Nié, leno tëch młòdëch nianarodzonëch, ale téz tëch stòrëch i chòrëch. Minãlë trzë lata i nôgle wëskòczył Judôsz. To nie je przëpòdk. To nie je nick jinégò jak to, co dozdrzôł Benedikt XVI. Czej bãdze òn w Pòlsce, tej nama rzecze: bãdzëta mòcny w waji wierze. Chcałobë sã rzec: òn do-
brze wëczuwô całi ten klimat, w jaczim më sã nalezlë.

Ale jidzmë jesz dali do kainitów. Òni napiselë Ewanieliã Judasza – ti, co w Bògù widzã zlégò tirana. Bóg to je diòbël, co człowieka wëbiérô do zła. Ale jidzmë dali.

Jak më czëjemë w Ewanielii Swiãti: przëchòdzy Christus i gòdò: mir z wama, pòkój niech bãdze z wama na kòzdi dzén.

Ten Jezës za nas ùmarł, ten Jezës wëlòzył z grobù i ten Jezës je z nama. I ò tim gòdają nasze Ewanielie. Ò tim téz gòdò Ewanieliò Judasza. Ale tu je dopiérze pòczãtk. Kòscół mówi, że Bóg je Bògã miłotë i wëbiérò człowieka dlò miłotë i dlò dobra. Ale tak nie je w Ewanielii Judasza. Tuwò stoi napisóné, że to Christus wëbròł Judasza pò to, żebë òn Gò zdradzył. Chcemë sã przëzdrzec, jak to szatan rozmieje robic zamieszanié w naszi głowie, w najim sercu, a w najim dëchù. Pòmieszónò filozofiò szatana. Nié dobro, nié miłota, nié nasze trzimanie z Gògã, ale nasz grëch, nasza zdrada sã òdpòwiedzã na to, co Pón Bóg nama zaplanowòł i zapisòł. A wic nie bëlobë zbawieniò, nie bëlobë zmartwëchwstaniò, jakbë nie bëło Judasza. Ale jidzmë dali: tej człowiek ni mò niżòdnégò wpliwù na to, jak òn zëje. Czë dobrze, czë lëchò Góg to widzy, Òn to zaplanowòł i wszëtckò cë òdpùscy. Bò równo, co tã robisz, realizëjesz Jegò planë. I tu Kòscół znòwù, jak to gòdòł dwa tësãce lat temu kainitóm, gòdò i terò: Nié! Më trzimomë z Bògã, chtëren je miłotã i pròwdã.

Kòchany Kaszëbi, co jesta tuwò, i ti, co slëchają przez radio. Czej sã zapitómë, co znaczy naje trzimanie z Bògã, mùsimë so rzec: jem człowiek grëszny. Jak sw. Pioter. Czej zgrëszã, czej Gò sã zaprzã, stòwóm przed Nim i gòdóm: Jezë, retuj mie! Jezë, to mòrze je wzbùrzoné. Wprowadz pòkój, żebë jem czuł w mòjim sercu: niech mir bãdze z tobã. A czej przindze kùszenie, czej bãdã słabi, chcemë so dzysò zëczëc, żebë më nigdë nie òdeszlë. Żebë jesmë nigdë sã nie pòddelë temu dzywnémù szatãnszczémù mësleniémù. Chcemë sã przëzdrzec, jak dzysò wëzdrzi swiat. Mómë dzysò to szczescé, że mòzemë wszãdze pòjechac. Czë chtos z nas czuł dzes w Europie kòzanié na temat grëchù? Nicht! Czej jezdã do Miemców abò do Francëji, a prawiã jima kòzania, nigdë ò grëchù, bo tamti lëdze ju dòwno zabòczëlë o grëchù, tam grëch nie jistnieje. Tam nicht nie chòdzy do spòwiedzë, a do kòmónii wszëtccë. Diabelskò nowò filozogiò.

W tã trzecã niedzielã na Wiòlgã Noc, chcòlbëm sobie a wama zëczëc, abë më trzimelë z Bògã, abë më sã nie delë skùsëc, abë më, jak to gòdòł Jan Paweł II, rozmielë wiedno òd se wëmògac. Dzysò mómë swòje Westerplatte. Mùsimë stanac do wiòldzi wòjnë midzë tim, co je swiãtë, a co je diòbelszczë, tim co je trzimanim z Bògã a zdradã

Judasza. Ewanieliô Judasza nalazła sã dopiérze w 1970 rokù w Egipce. Znôwù zadzi-
nãła i nalazła sã nazôd w 2004 rokù i terô jidze do Pòlsczi jak jaczés wiôldzé òbjawie-
nié. No dôjmë sã òglëpic temù dzywnémù stilowi zécégò. Chto z nas mô czëté na te-
mat kainitów, na temat gnozë, chto z nas mô czëté na temat jãzëka kòptijszczégò? Cz-
ekawé, że dzys nicht nie chce slëchac profesorów i tëch, co bë mòglë sã na ten temat
wëpòwiedzec. Bò tak dzejô diôbël. Òn chce nama zamiészac w naszych głowach. I to
nie je nick nowégò. To, co Kòscól przeziwôł dwa tësące lat, mùszi na nowò przeżec,
ale ni bójta sã! Prawie dzysô przëchòdzy Christus i jak ti apòstolowie sedzelë, Òn
mówi: czemù trëchlëją waje serca? Strach mù wiedno wiôldzé òczë i jak nama zazdrzi
w nasze slëpia, tej më sã bòjimë. Jezës Christus dzys przëchòdzy do wieczernika. St-
ôwô tuwò w kòscele. Stôwô w naszych dodómach, w naszych czòlnach, czej plëniemë
w mòrze. Ten sóm Jezës stôwô w lese i na piòsku. I ten Jezës mówi: nie bój sã, nie bój
sã, bò Jô jem z tobą. Czemù trëchlejë twòje serce. Nié Judôsz, ale Jezës Christus: Òn
je naszym Panã. Ten, co przëszedł do nas z nieba, jakò nasza miłota, jakò wiérnota
i jakò ten, z jaczim më chcemë dzysô trzëmac. Amen.